

СЪВЕТ ЗА ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ПРОТОКОЛ № 06

от заседание на Съвета за партньорство към ВСС,
проведено на 23.11.2020 г.

Днес, 23 ноември 2020 г., понеделник, от 14:00 ч. в Пресцентъра на ВСС в сградата на Висшия съдебен съвет – гр. София, ул. „Екзарх Йосиф” № 12, и паралелно с видео-конферендна връзка се проведе заседание на Съвета за партньорство към ВСС.

На заседанието присъстват:

Г-жа Вероника Имова – съпредседател, член на ВСС(он-лайн);

Г-жа Даниела Ангелова – съпредседател, представител на Асоциацията на прокурорите в България;

Г-жа Ангелина Лазарова – съдия в Апелативен съд – Варна (он-лайн);

Г-жа Ангелина Митова – прокурор във Върховна касационна прокуратура (он-лайн);

Г-жа Анелия Янева – съдия в Софийски районен съд (он-лайн);

Г-жа Сибила Симеонова – упълномощена за днешното заседание за представлява Асоциацията на българските административни съдии (он-лайн);

Г-жа Елена Динева – следовател в Националната следствена служба (он-лайн);

Г-жа Илиана Димитрова - Васева – зам.-административен ръководител на Окръжен съд – Пазарджик (он-лайн);

Г-н Емил Дечев – упълномощен за днешното заседание да представлява Съюза на съдиите в България (он-лайн);

Г-н Радослав Димов – административен ръководител на Апелативна прокуратура – София (он-лайн);

Г-н Стефан Петров – представител на Камарата на следователите в България;

От администрацията на ВСС:

Г-жа Зорница Златева – ръководител сектор „Връзки с обществеността“(он-лайн);

Г-жа Кремена Капралова – главен експерт в сектор „Връзки с обществеността (он-лайн);

Г-жа Валентина Тесовска – старши специалист в дирекция „Човешки ресурси, административно и техническо обслужване и класифицирана информация“.

По уважителни причини отсъства:

Г-жа Боряна Димитрова – член на ВС – в болничен;

Гост на заседанието:

Г-н Евгени Иванов – член на ВСС.

Заседанието протече при следния дневен ред:

1. Конкурсите за повишаване и преместване на магистрати – предложения за промени в Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт;

2. Възнагражденията на магистратите – дискусия по постъпили предложения относно формирането на заплати и пенсии;

3. Обсъждане на актуални въпроси, поставени от членове на Съвета.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Добър ден, уважаеми членове на Съвета за партньорство. Откривам заседанието на Съвета, което е насрочено за днес. Имаме кворум за провеждане на заседанието, като в залата присъстваме аз, като съпредседател и г-н Стефан Петров, който представлява Камарата на следователите в България. Гост на нашето събрание е г-н Евгени Иванов, който вече е член на ВСС. Он-лайн ще се включат и са се включили към момента колегите Ангелина Лазарова, Ангелина Митова – Мончовска, Анелия Янева, Сибила Симеонова, Илиана Димитрова, Емил Дечев и Радослав Димов. Г-жа Имова ще се включи малко по-късно в нашите дебати. С това изявление налице е кворум, с оглед на което нашето заседание може да проведе своята дейност.

Дневният ред, по който ще се водим в днешното заседание – явно е известен на всички, получени са материалите по пощата. Темите са: т. 1 – конкурсите за повишаване и преместване на магистрати – предложения за промени в Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт; т. 2 – възнагражденията на магистратите – дискусия по постъпили предложения относно формирането на заплати и пенсии и т. 3, както обикновено, обсъждане на актуални въпроси, поставени от членове на

Съвета. Има ли някакво предложение за включване в дневния ред на допълнителна точка или да го приемем и осъществим дискусия по този дневен ред? Няма предложения, съгласно което продължаваме работата с т. 1.

Въпросът за конкурсите за повишаване и преместване е една много обширна тема, която се дискутирала и на предходни заседания на Съвета за партньорство, даже в посока като предложения за изменение на Наредба № 1. Съветът е приел две решения, които са изпратени на Пленума на ВСС. Тези предложения са в насока за въвеждане на дисциплиниращи срокове в Наредба № 1 и стриктно спазване на чл. 189. На предходното заседание – от 12 октомври, беше взето решение за предложение пред Пленума на ВСС за промяна на чл. 33, ал. 2 от Наредба № 1, а именно да се даде възможност на кандидатите в конкурсите да изпращат своите заявления за участие по електронен път, както и за изпращане до дирекция „Международна дейност и протокол“ (дирекция МДП) запитване да се осъществи проучване как в други държави е уреден въпросът за кариерното развитие на магистратите.

По представените за днешното заседание материали се вижда, че има обширни предложения от представителите от УС на Съюза на съдиите в България, от съдиите, които не членуват в съсловни организации, представени от съдия Анелия Янева, както и от съдия Милен Василев, който, също в качеството си на съдия, е направил предложение за това в какви насоки да бъдат обсъждани въпросите, свързани с подобряване провеждането и приключването на конкурсите.

Предлагам да започнем дебата по въпросите, които са поставени и да изложим вижданията на представителите на съсловните организации и представителите на тези колеги, които не членуват в такива организации.

Виждаме, че и г-жа Елена Динева се включи в заседанието.

ЕЛЕНА ДИНЕВА: Да, извинявайте за закъснението – имах технически проблем.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да, ще го отразим в протокола. Колега, започнахме предложението за дебати по въпросите, които са поставени по т. 1 от дневния ред – това е Наредба № 1 от 2017 г. за конкурсите за повишаване и преместване на магистрати.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Уважаеми колеги, здравейте.

Г-жо Ангелова, благодаря Ви за откриването на днешната среща. Позволявам си да предложа, с оглед по-голяма стегнатост и експедитивност на работата ни, ако колегите – вносителите желаят нещо допълнително да обяснят, но аз, доколкото знам, г-жа Янева още преди време е представила

тези предложения, те не са нови. Ако иска колегата Дечев нещо допълнително да каже, ако ли не – да пристъпим анблок към обсъждане и всеки от нас, ако желае, да изрази становище.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да, съгласна съм с колегата Лазарова. Действително предложенията са направени преди доста време от двамата представители така, че има върху какво да се обсъжда. Затова нека всеки да вземе становище по така поставените въпроси и да започнем дискусиата.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Само искам да каже, че вече два пъти, на предходни заседания, съм говорил относно наше предложение, изпратил съм го на имейла в група така, че вече всички да са подробно запознати с него. Лично за себе си не виждам смисъл отново, за трети път, да правя изложение на това, което ние предлагаме, защото Вие сте го получили по имейл. Готов съм да чуя това, с което сте съгласни и, разбира се, това, с което не сте съгласни, защото имате аргументи защо сте против. Благодаря.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Здравейте на всички.

Понеже миналият път, не знам дали се изказах по предложението на ССБ, но това, което предложих и се прие беше да се направи проучване от дирекция МДП – това, което докладвахте, по този въпрос имаме ли съдействие от ВСС – позволявам си да попитам, т. е. ще се направи ли такова проучване. Защото моята идея беше да се направи първо такова проучване и второ – да се направи широко допитване до магистратите, като формулираме ние основните точки, с „да“ и „не“ и съответно да се отвори един имейл с приемане на предложения – но това, второто, не го гласувахме предния път. Всъщност на мен това ми беше идеята – да се допитаме до магистратите по основните въпроси: кога да се извършват конкурсите – А.: предварително, както предлагат от ССБ или Б.: след това, когато се освободят места, като в случая имаме нещо по средата с разпоредбата на чл. 193, ал. 6, ако не се лъжа, от ЗСВ. И – да речем, във връзка с оценяването – да е изцяло от Общото събрание, да има изпитна част с оценка от Общото събрание, кое да се водещо и т. н.

Това беше идеята, това не го говорихме предния път, но това е мое предложение във връзка с предложението на ССБ. Към предложението на ССБ имам известни резерви по някои точки, но аз съм ги споделяла многократно.

Имаме ли отговор от дирекция МДП?

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Нямаме официален отговор към този момент от дирекцията, но са възложени въпросите, по които Съветът е взел

решение така, че се осъществяват необходимите действия по събиране на информацията. Разбираме, че това няма да стане много скоро, защото ще се съберат данни от повече държави.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Ако позволите в тази посока мога да се включа, колега Янева, колега Ангелова, колеги.

Много лесно можем да направим такъв поглед, защото съвсем скоро комисия СЕРЕЈ – Европейската комисия за ефективност на правосъдието, изнесе своя доклад за 2018 г. с оценка на различните съдебни системи, това се случи на 21 октомври, докладът е обявен и е публичен. За съжаление не мога да го изпратя, защото е доста тежък като констатации, графики и данни, но знаете, че той е лесно достъпен на страницата на комисията. Това е орган, който наблюдава съдебните системи в множество, не само в европейски държави, включително и в предприсъединяващи се такива държави.

Днес направих няколко справки по темата, която имаме по т. 1 и мога да Ви кажа следното – 14 държави от тези, които са дали своите отговори, имат конкурс за израстване и влизане в съдебната система. 8 държави залагат на стажа като критерии да бъдат приети съдиите. Комбинация от тези два елемента има в 21 държави. И забележете – 18 държави имат друг начин за подбор на своите съдии. В този смисъл, разбира се към Доклада са приложени и отговорите на различните държави така, че, колеги, съм убедена няма да бъде проблем и за Вас, докато чакаме дирекция МДП да ни представи подобна гледна точка, това вече е достъпно и всеки би могъл да си направи такава справка – аз си направих. Пак казвам, извинете, но не мога да Ви го изпратя, защото е доста тежък файла и през служебната поща няма да се получи – вече сме имали подобен опит.

По отношение на това, което има предложено с материали за днешната среща – на първо място ми прави впечатление историческия поглед и задълбоченото изследване, което колегите от ССБ са направили. От друга страна ми направи впечатление...

/Разпадане на аудио-връзката в залата. В момента се включва Вероника Имова он-лайн./

ВЕРОНИКА ИМОВА: Здравейте, колеги.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Здравейте, съдия Имова.

При нас имаше кратко прекъсване на аудио-връзката така, че не успяхме да чуем съдия Лазарова преди малко. Затова ще я помолим в резюме да повтори това, което искаше да е сведено до знанието и на присъстващите тук, в залата.

Както и Вие, г-жо Имова, също да повторите в резюме казаното по въпроса. За Ваше сведение, започнахме дискусията, тъй като имаме кворум.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: С две думи ще кажа – темата за конкурсите в Доклада за оценка на държавите - членки на Съвета на Европа има данни – в 14 държави имат конкурс, в 8 – залагат на стажа, в 21 държави – в комбинация между двата способа и 18 държави имат други решения по този въпрос.

Отправих въпрос, може би това не сте чули, тъй като разбирам, че са протичали срещи във връзка с Вариант 4 – т. нар. промяна на съдебната карта с промяна на подсъдността и отпусване на системата, с оглед на това, че ще бъдат попълнени места от районен съд в окръжен, от окръжен – в апелативен, и затова казвам, че ако ние не влезем в детайли да обсъдим предложенията на колегите, които са внесени за елементи на Наредба № 1, струва ми се, че ако ВСС прави и готви по-мощна такава промяна, струва ми се би било излишно днес ние да обсъждаме толкова подробно другите, по-малките стъпки за постигане на такъв ефект. Благодаря Ви.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодарим Ви, колега Лазарова.

Да дадем сега думата на съдия Имова, защото тя също има служебен ангажимент по-късно, за да каже становището си.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, прокурор Ангелова.

Колеги, въпросът с конкурсите в момента не стои на законодателно ниво, т. е. на подготовка на законопроект във връзка с промяна на конкурсите. На първо място това е поради факта, че от 2016 г. промените в ЗСВ по отношение на конкурсите вече 5-та година тази правна регламентация има своя ефект, но за съжаление отрицателен по отношение на срока, на тремността на конкурсите и в крайна сметка на нерешаване на кадровите проблеми. В момента има работна група, която се занимава с актуализиране на Наредба № 1, аз бях до обяд в тази работна група, но работната група има за цел да въведе законовите текстове от последните промени – ДВ, бр. 11 от 2020 г., в ЗСВ относно главата за конкурсите.

Разбира се по никакъв начин не се променя философията на конкурсите, която е въведена с регламентацията от 2016 г. Спомням си – и като материали са приложени в сайта на ВСС, в раздела на Съвета за партньорство, приложени са Вашите предложения, действително са много разумни, особено предложението на ССБ за различен подход към конкурсите, пренасяне на правомощията от конкурсните комисии, които в момента са централизирани и прочие, върху принципа на самоуправлението

и по отношение на Общите събрания на съдилищата макар, че там също има много спорни моменти, с оглед на това дали обективно ще бъде погледнато на кандидатурите, защото знаем, че Общите събрания се обединяват около една или друга група магистрати. А всеобхватността на конкурса – когато той се провежда по материя и по органи, не всички общи събрания в съответния орган, в който е овакантирано място и е обявен конкурс, биха имали поглед върху кандидатите от други съдебни райони. Това са спорни моменти, за които може да се намери решение и за тях.

Като че ли не е намерен универсален модел за съчетаване между двата критерия – срочност на конкурсите и тяхната обективност и справедливост. Може би това е нашата задача като един орган, който съчетава гледните точки на магистратите от различните сфери на дейност в рамките на органите на съдебната власт – съд, прокуратура, следствие, да измислим вариант, който да е най-подходящ и да го предложим на законодателя.

Направих си една справка и ако желаете мога да Ви информирам за това какво е състоянието в момента на висящите конкурсни процедури – ако желаете, разбира се, но и да Ви уверя в това, а и Вие сами сте се убедили, че конкурси от 2018 г. в момента още буксуват и са на стадии обжалване пред ВАС. Така, че нито във ВКС конкурсът, който е обявен през 2019 г., нито конкурсите за окръжни и апелативни съдилища са приключили към този момент, същото е и с конкурса за ВАС. Т. е. имаме класиране, имаме свършена работа от конкурсните комисии, има класиране на кандидати, има решение на Съдийска и Прокурорска колегия за техните конкурси за класиране, но процедурите по обжалване са много дълги, много тромави и те също бавят конкурсните процедури.

Това, което на институционално ниво можем да направим, т. е. извън законодателния процес ... */лоша връзка/* ..., който ние в момента нито пряко, нито косвено можем да влияем, защото нямаме дори предложения, са Проект за Правила за изменение на главата за конкурсите – в рамките на Наредба № 1 можем да оптимизираме сроковете за произнасяне – и това е една от задачите ни, сроковете за произнасяне на конкурсните комисии, както и да оптимизираме процеса на снабдяване с необходимите материали, които са предмет на обсъждане от конкурсните комисии. Т. е. в електронен вид да бъдат делата вместо на хартиен носител, да се изпращат копия от съдебните актове, които са предмет на обследване от конкурсните комисии така, както е разписано в Наредбата, да бъдат предоставени в електронен формат. Също така като текст в Наредбата се предвижда и възможност кандидатстването за конкурс да бъде он-лайн от съответен

електронен адрес от кандидата, както и едни такива улеснения, които в момента високите технологии ни предлагат да използваме.

Друго, по-съществено като промяна в закона в момента не можем да сторим, т. е. като оптимизация на процеса на конкурсите. Но като предложения за законодателни промени може би трябва да бъдем по-активни да направим тази стъпка и в това отношение да бъдем и по-конкретни. Защото общо като философия разбираме и предложението на ССБ – да чуем и прокурорите какво мислят. Но като конкретика за конкретно разписани текстове все още сме далеч от това начинание, а може би – тъй като от нас зависи, *.../лоша връзка/...* ние трябва да го направим така, че и в тази насока да действваме.

/Евгени Иванов напуска залата./

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Имова за информацията, която ни предоставихте. Разбрахме, че има работна група, която работи по въпроса за Наредба № 1 за оптимизирането ѝ в насока подобряване, но това е по настъпилите законодателни промени в последните месеци. Благодаря Ви, г-жо Имова, и, ако имате следваща задача, когато прецените, може да участвате.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви, колеги, аз ще остана до възможно най-крайното време. Слушам Ви, обсъждаме нещата, полезно е. Каквото мога, ще направя. Предстои обсъждане в комисия законодателните промени в процесуалните закони във връзка с електронното правосъдие – това е интересно и може би следващата тема макар, че времето ще бъде късно за обсъждане специално на проекта от правилата, но не е излишно и сега, ако има такива въпроси, да ги експонираме и обсъдим, във връзка с промените в процесуалните закони по повод въвеждането на електронното правосъдие. Затова ще остана максимално време с Вас от това, което ми позволява следващото участие.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да, това е важна тема. Благодаря.

Г-жа Янева искаше думата, заповядайте. Г-н Дечев, виждам Ви, но преди Вас г-жа Янева искаше думата. Но – който прецени.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз ще бъда кратък – само едно предложение, като една временна мярка, която по някакъв начин да облекчи сегашното състояние, сегашното положение с бавните конкурси. Имам чувството, че като че ли неправилно се схваща идеята за централизирани конкурси като идея, че за всички равни по степен съдебни или прокурорски инстанции те трябва да започнат по едно и също време. Според мен идеята не е такава, а дори и да е такава, няма пречка да се промени и да се предвиди, че централизацията е в

смисъл, че един и същи орган с едни и същи критерии оценява в тези конкурси за районно, окръжно, апелативно и върховно ниво, но това не означава, че когато се прави конкурс за окръжни съдилища или окръжни прокуратури, той трябва да започне за всички по едно и също време!

Според мен донякъде може да се облекчи проблемът с дългото чакане за започване на конкурс, като се прави за отделните окръжни прокуратури или окръжни съдилища тогава, когато стария конкурс вече е приключил, защото по различно време приключват жалбите за различните окръжни съдилища и прокуратури или апелативни съдилища и прокуратури. Например, имало е конкурс за апелативен съд и е имало жалба за Варненски апелативен съд. На другите места не е имало, там всичко е приключило, но всички трябва да чакат варненския, за да приключи накрая централизирания конкурс. А според мен това не е необходимо и затова може да се прави по различно време централизиран конкурс, но за различни апелативни, окръжни или районни инстанции. Това е, което исках да кажа. Благодаря.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря Ви, колега. Напълно Ви разбрахме, поне тук, в залата, разбрахме Вашето предложение. Има резон, но нека и другите участници в Съвета да си кажат становището. Колега Янева, заповядайте.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да. На първо място имам една реплика към г-жа Лазарова по повод на това има ли смисъл да осъждаме, предвид предложенията за цялостно реформиране на системата – в случая тя спомена Вариант № 4 на съдията Димитрова и съдията Шекерджиев. Аз имам известни резерви към този вариант, изложила съм ги, но това не е предмет на днешната дискуссия, поради което няма да изпадам в подробности с кое не съм съгласна и защо, а и съм уведомила вносителите на този вариант кое ме притеснява в него.

Второто, което ще кажа, то е важно, според мен, е, че ние трябва да си направим разделение на предложенията, а именно – в краткосрочен и в дългосрочен план. Защо? Защото от самите вносител на това предложение, след като ги попитах, стана ясно, че тази реформа може да бъде направена най-рано след няколко години. Т. е. ние не може, при положение, че имаме такава възможност, да не се опитаме да предложим някакви мерки, които да забързат сегашните процедури. Т. е. аз донякъде съм съгласна с г-жа Лазарова, че ако ще има цялостно реформиране на системата, на подсъдността и т. н. - да, някакви кой знае какви радикални изменения не може да се прилагат или поне трябва да бъдат съобразени, но като начало първо трябва да стане ясно това нещо ще се състои ли със сигурност. И второ

– то ще бъде при всички случаи след време, поради което считам не за излишно да се обсъди това, което казаха г-жа Имова и г-н Дечев, за побързите, спешни мерки, които могат да се вземат дори на ниво подзаконова нормативна база, които да забързат конкурсите. Така, че в това, което съм предложила аз, то е за изменение на Наредбата с три неща, едното от които вече го коментирахме с Вас и е предложено.

Нещо друго искам да кажа по повод на спешните мерки, за които спомена и г-жа Имова и с което предложение съм напълно съгласна, за да може най-малко сегашните конкурси да се забързат, а именно – възможно ли е, защото сега като начало най-много поне за конкурсите за повишаване и преместване на съдии, се бавят, според мен, от атестациите, от това, че те не се изготвят достатъчно бързо, което не го казвам с упрек, а като факт. Второто, което е, по не малка част от тях има възражения, което бави конкурсите. Например, този, в който аз участвам, от година и половина няма класиране, просто една част от колегите нямат атестации – конкурсът е за повишаване в окръжните съдилища, обявен е през 2019 г., мисля, че преди около година и половина.

Мисълта ми е, дали по тази точка да не помислим с какво може да се забърза процедурата, като например от опита, който имам аз е, че много колеги, макар да имат много добра оценка от атестация, възражават заради това, че не ги удовлетворява дадения от комисията брой точки. Тук, сега четейки ЗСВ, струва ми се, че определен брой точки, изискването за оценяване с точки идва от Наредбата, в случая не тази за конкурсите, разбира се. Та, идеята ми е такава – дали сте съгласни или да се обсъди предложение за премахване на броя точки, т. е. оценката да остане така, както е разписана в закона, без броя точки, който в крайна сметка няма никакво нормативно значение, което ще предотврати възражение по оценката дотолкова, колкото така или иначе ако няма смисъл от тези точки.

Второто, което вече съм обсъждала с колеги, но става въпрос за ниво по изменение на ЗСВ, е: необходимо ли е – пак, може би трябва да има по-широко обсъждане и разсъждения, пак казвам това не е лично мое предложение, да остане атестациите след първоначалната за несменяемост, която мисля, че е единствената, която е разписана в Конституцията, като задължителна, т. е. това ще забърза конкурсите при всички случаи, разбира се, ако атестацията остане основен критерий за оценката, ще трябва да остане – просто ги поставям като въпроси за дискусия и при всички случаи, според мен, отпадането на определения брой точки в атестациите би ускорил процеса.

Моля Ви за Вашето мнение по този въпрос.

Съгласна съм и с това, което каза съдията Дечев – конкурсите да се правят поотделно за всеки съд. Може би това наистина би ги забързало. Сега, може би, трябва да се направи по-голямо проучване за колко съдилища се жалят, защото пък може би в обратния случай ще има много повече на брой конкурси, които се обжалват, но пак за някои ще влезе в сила. Може би си струва да се обмисли предложението.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря Ви, колега Янева. Много интересни въпроси, според мен, се поставят и е добре да се обсъждат. Но също така мисля, че е добре да получим една по-широка информация от колегите по места, както прокурори, така и съдии, защото – факт е, че много от конкурсите се бавят изключително много. В момента виждам за апелативните прокуратури конкурсът е изключително продължително време и точно причината са атестациите, които един дълъг период от време се бавят. А е и факт, че конкурсите не приключват навреме, не се попълват свободните щатни места в съответните прокуратури, предполагам, че същото е и в съда, и по този начин се налага много командировани колеги да има, които пък от своя страна не могат да участват съответно нито в атестационни комисии, нито в съответните други комисии по етика и други, които са предвидени.

Така че, моля за Вашето становище за атестациите. В прокуратурата има постоянни атестационни комисии (ПАК), които извършват една много голяма част от работата, но пак Ви казвам, че поради забавяне на конкурсите, в случая както е в нашата прокуратура, не можем да сформираме съответно ПАК.

Може да вземете становище по тези въпрос, който желае, и по въпроса за това дали е необходимо броят точки да остане. Това, според мен, има значение, тъй като от този брой точки се определя това каква да бъде оценката. В Наредбата за атестирането и конкурсите този въпрос конкретно е посочен – дали ще бъде при определен брой точки, се определя оценката „много добра“, „добра“ или следващата, която е най-ниската оценка.

Моля за Вашите становища.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Позволете, докато г-жа Имова е с нас.

Спомням си, че още на първото ни заседание разгледахме тази тема за това да няма точки в атестациите. Тогава се дискутира подробно, имаше и гости – членове на ВСС. Хареса ми мисленето на колегата Янева да мислим за бързите и спешни мерки, но имам питане – ако сега се променят тези правила, то те ще действат занапред отук нататък. Т. е. да не се стигне до

ситуация, която няма как да се спасят протичащите в момента конкурси.

Конкретно искам да попитам, г-жо Имова, казахте, че работите по сроковете за работа на конкурсните комисии – как биха се определили тези срокове за работа на комисиите?

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря, г-жо Лазарова. Заповядайте, г-жо Имова.

БЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря. Труден въпрос. Всички въпроси във връзка с атестирането и конкурсите са трудни. Кое бави най-много в конкурсите – очевидно това е изготвянето на атестациите, защото при участие в конкурс, знаете, че се извършва извънредно атестиране, когато са преминали 5 и повече години от последната атестация на атестирания. Това е едното.

Другото обстоятелство, което забавя конкурсите, е многобройността на кандидатите, което е нормален процес. Тази многобройност рефлектира върху броя на атестациите, извънредните в случая, защото когато са в рамките на 5-годишния срок провеждани конкурсите по отношение на кандидатите, които са атестирани вече в този срок, тогава нещата вървят по-гладко, т. е. отпада необходимостта от задължителна извънредна атестация.

Следващото е набавянето на необходимите материали за работата на конкурсните комисии. Това също е един процес, който касае време.

Това са – броят на атестациите, времето, през което се набавят тези материали, обстоятелството, че повечето от тях са на хартиен носител – по-специално 3-те броя съдебни актове, избрани от кандидата и 3-те броя на случаен принцип, които се определят, плюс делата, които обикновено се сканират, но не във всички случаи – има комисии, които работят на хартиен носител.

Всичко до тук ми сочи не само на проблеми в организацията на работата на конкурсите, както и методите на атестирането, разбира се тремавата законодателна уредба, свързана с методите на атестирането, които включват точковия подход.

Наясно сме, че 98% приключват с много добри оценки, много рядко се случват да са с добри оценки и – не знам дали се е случвало, атестация да е незадоволителна и всъщност тя води до отпадане на възможността – първо, магистратът да получи статут на несменяемост, ако такава атестация е получил. А във всички останали случаи той е извън всякаква възможност за конкурси.

Подходът трябва да бъде комплексен. Затова – Вие ме попитахме за сроковете, да, в рамките на тези институционални промени, които касаят

подзаконовите нормативни актове, въпросът за сроковете е един от факторите, който ще ускори конкурсите. Моето предложение е да се въведат срокове за изготвяне на работата на конкурсните комисии, както индивидуалните протоколи, така и общия протокол, но пак срокът ще зависи от броя на кандидатите. Т. е. трябва да се измисли един оптимален критерии - от колко до колко кандидати, които ще се явят на съответен конкурс, поставя се един оптимален срок, в който конкурсната комисия, която ще обследва всички формиращи оценки на тези кандидати, ще може да се справи във времето. Да кажем от 50 до 100 участника, над 100 и т. н. Може би оптималният срок да бъде 1 месец за работа на конкурсната комисия, а максималният да бъде 3 месеца, като все пак да имаме предвид разумният срок, който за съдебните актове е от 3 месеца, да кажем, и че за конкурсните комисии е толкова, когато броят на кандидатите е над 300 бр., например.

Виждам в табличен вид от дирекция „Конкурси на магистрати“ ми предложиха информация за висящите конкурси и сега ще ви докладвам какъв е случаят с висящите конкурси в окръжните съдилища. Конкурсът за окръжните съдилища е обявен в Държавен вестник на 05.07.2019 г. – към днешна дата вече е минала година и половина. Каква е равносметката? За гражданска колегия, за 20 места, имаме 221 кандидата – за окръжните съдилища, за търговска колегия - 162, т. е. пак около 200 и за наказателна – 170. Тъй като конкурсните комисии са отделно за всяка, около 200 кандидата има за всяка една материя в гражданска, търговска и наказателна колегии. Към този момент, колеги, етапът на конкурса е изготвяне на атестации и извършване на проверка на изисканите дела на кандидатите. Година и половина не е стигнала на конкурсните комисии по нива да свършат тази работа.

Но откъде идват забавите? Забавите преди всичко идват от бавността при изготвяне на атестациите, това пък е един от етапите, в който конкурсната комисия трябва да обследва и останалите елементи за оценка на делата, които се изискват, проверките от ИВСС, проверките от по-горните инстанции, но главно – обследването на делата. И за трите материи – гражданска, търговска и наказателна, конкурсите за окръжно ниво година и половина са на стадии изготвяне на атестации и обследване на проверка на изисканите дела – става дума за съдебните конкурси. Нямам поглед върху конкурсите за прокуратурата, но може би и те са в това състояние.

Разбира се тук са наследени правилата за атестирането отпреди промените в ЗСВ, които изискваха комисия от 11-13 членове на КАК да изготвят всички атестации. Сега, може би, нещата ще се ускорят с

възможността ПАК-овете да изготвят атестациите – ще видим как ще вървят нещата в Съдийска колегия. Прокурорска колегия има опит с ПАК, може би там нещата вървят по-бързо.

Сами виждате – година и половина се бави конкурсът за повишаване и преместване в окръжните съдилища. Това е недопустимо. На това явление трябва да се сложи край, което вече е традиция, защото бавността в провеждането на конкурсите става традиция. На това явление трябва да се сложи край в няколко насоки. Считам, че работата на ПАК, която при всички случаи е оптимизирана с много по-голям брой участници в тези комисии – сиреч, по-ликвидна ще бъде тяхната работа при изготвянето на Единните атестационни формуляри (ЕФА). И на второ място считам, че следва да се ускори работата на конкурсните комисии, като се заложат в Наредбата определени срокове. И пак казвам, сроковете за изготвяне на индивидуалните протоколи и на общия протокол, с който съответната комисия излиза с мотивирано предложение пред съответната колегия, тези срокове трябва да отчитат броя на кандидатите. И това всичко е импирично проверимо.

За сега това мога да предложа аз и на колегите в работната група. Но трябва да имаме опита от магистратите – нека също те да дадат своята експертиза и да кажат – много от Вас участват в такива комисии, с оглед трудоемкостта на обследване на отделните елементи, които формират оценката, най-вече прочитът на делата, които следва да се проверят за всеки един кандидат за кариерно израстване, какъв е оптималният срок за изготвяне на предложението на конкурсната комисия по отношение на един кандидат в определена материя, за да знаем все пак единицата мярка каква е и да предложим един осреднен вариант за срок на произнасяне на конкурсната комисия.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря Ви г-жо Имова. Беше формулирано едно предложение, което трябва да обмислим. Тук много добра идея, още от самото създаване на Съвета за партньорство, е, че трябва да събираме информация и от магистратите, т. е. добре е и едно писмо до административните ръководители на всички прокуратури и съдилища да се изготви, за да дадат и те информация и свои предложения какви (*срокове*) могат да бъдат дадени, съгласно работата на ПАК-овете, които съществуват в прокуратурата. Но в съдилищата няма такива ПАК-ове – това вече е едно от новите предложения.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Ангелова, извинявайте, че Ви прекъсвам, вече има такива ПАК-ове – това е от програмата от бр. № 11/2020 г., така че ПАК работят. Въпросът е, че това се наследени конкурси, за които Ви давам

този негативен извод, че един конкурс се бави повече от година и половина вече за окръжно ниво. За окръжните нива като, че ли са най-много кандидатите и това е обяснимо – колегите от районно ниво са най-многобройни, те искат да израстнат по-нагоре в кариерата така, че това е обяснимо, това са първоинстанционните съдилища.

Все още нямаме реална представа доколко работата на ПАК е по-ефективна, отколкото при изготвянето на атестациите, отколкото в работата на единната комисия КАК, която беше затрупана от атестации. При всички случаи обаче, прогнозите би трябвало да са в полза на експедитивността в работата на ПАК-овете, които са и по-многобройни, както казах.

Но работи – този модел, който е въведен за прокуратурата, работи вече и за съдилищата. Т. е. ПАК са основните звена, които изготвят ЕФА, които само биват преглеждани, с оглед пълнота и съответствие на закона, от комисията КАК. Това става много по-оперативно и нещата вървят по-добре, откакто и в Съдийска колегия се въведоха ПАК-овете.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря Ви. Това е едно много добро уточнение, че и сред съдиите също съществуват и са създадени ПАК.

Ако решим да се обединим в решение, Вие бихте ли могли да формулирате, г-жо Имова, диспозитив по този въпрос? Или да оставим въпросът отворен, да видим каква ще бъде информацията от работата на формираните комисии, които съществуват и в съда, съответно да вземем становище и от прокуратурата, защото тя явно е с по-богат опит в това направление?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Нека да кажат колегите какво мислят. Разбира се, аз бих могла да формулирам предложение за решение, предвид необходимостта да се въведат срокове за работа на конкурсните комисии за всеки един конкурс по нива.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Г-жа Янева иска думата, заповядайте.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Регламентирането на сроковете – аз съм го писала през м. февруари, т. 2.2., и то съвпада с това, което предлага г-жа Имова, не е нещо ново. Ако го зачетете и имате пред Вас, стр. 3, долу – регламентиране на срок за приключване на работата – срокът следва да се определи в зависимост от обема на работата, броя на кандидатите и тук с примери – примерни срокове. Единственото, което искам да попитам г-жа Имова е – но тук веднага ще си призная, че не съм запозната, има ли санкция при неспазването на тези срокове? Ако „Да“ – каква, защото аз съм написала тук, което сме обсъждали с колегите: „Спазване на сроковете следва да се

обвърже с размерите на възнагражденията на членовете в комисията“, но ще си призная, че тук съм неподготвена в момента, може би тогава да съм се поинтересувала, но съм забравила – членовете на конкурсните комисии взимат ли допълнително възнаграждение за участието си като членове на конкурсна комисия, защото ако се въведат срокове...

ОТ ЗАЛАТА: Не.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Те не са скрепени със санкция, струва ми се, че...

СТЕФАН ПЕТРОВ: Декларативни ще бъдат ПАК.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Декларативни? Какво е предложението на г-жа Имова?

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Само да се включа в случая, г-жо Имова. На заседание на Съвета по партньорство на 9 март т. г. е взето решение, с което е уведомен Пленума на ВСС за въвеждане на дисциплиниращи срокове в Наредба № 1/2017 г. и стриктно спазване на чл. 189 така, че по този въпрос Съветът за партньорство е направил такова предложение. Можем само да го допълним, евентуално, по някакъв начин.

По въпросът на г-жа Янева дали получават заплащане – в прокуратурата не се получава заплащане. Дават се възможност за промяна – намаляване на натовареността, която обаче идва в един по-късен период от време. Това е допълнението от мен.

БЕРОНИКА ИМОВА: Сроковете са дисциплиниращи, това е административна дейност, която е пожелание на колегите, а и знаете колко отводи има. Ще ги илюстрирам – в конкурса за първоначално назначаване имаме 13 отвода на членове на конкурсни комисии. Вие знаете, че всеки отвод води след себе си нова процедура за провеждане на случаен принцип за избор на съответстващия член от състава на комисията и т. н. Само Ви илюстрирам с пример относно и това, че колегите с неохота се съгласяват да участват в конкурсните комисии.

Но за Съдийска колегия конкурсите за съдии са свързани с форма на заплащане на участниците в конкурсните комисии, точно какъв е механизма не знам, но се заплаща участието на членовете на конкурсните комисии.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря. Някой друг желае ли да вземе думата по този въпрос?

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Бих искала да кажа, че ако се постигне това да има определени срокове за работа на конкурсните комисии, това би могло да се обвърже и с предложение за намаляване на натовареността на магистратите, които участват в съответната комисия, за този срок – ако е ясно колко време се очаква да работи комисията и колко

Наредбата предписва в правилата, тогава за този срок съответните магистрати могат да бъдат с намалена натовареност и това ще им създаде условия за по-експедитивна и пълноценна работа по конкурса. Така, че тези две неща може да са обвързани едно с друго и да ги предложим.

С ясното съзнание, че в момента търсим вариант за промени в действията уредба, за да забързаме забавените конкурси, едно такова по-кардинално предложение бих искала да го кажа пред Вас, защото не е само мое мнение, но и на колегите, с които сме обсъждала въпроса. Това т. нар. извънредно атестиране, което изключително много затормозява и излишно, според мен, бави всеки един конкурс, би могло да отпадне изискването за него. Не мисля, че един магистрат – ако говорим сега за тези конкурси за окръжно ниво, който дълги години е районен съдия и са минали еди-колко-си години от последната му атестация, не мисля, че за тази година повече от срока, за който се прави такава извънредна или пък ако тя е задължителна, не мисля, че работата му ще се промени толкова много за 2-3 или 5 години, за да се налага това извънредно атестиране. Спокойно може да се погледнат последната му атестация и да се добави една актуална статистическа подробна справка за работата му през последните години, колкото определи съответната конкурсна уредба. Разбира се допълнително и традиционното становище от административния ръководител или ръководители – в зависимост от местата на работа, и становището на Етичната комисия. Така ми се струва, че ще има достъчно пълен и всеобхватен поглед всяка една конкурсна комисия върху качеството на работа на конкретния магистрат.

Иначе казано – това извънредно атестиране ми се струва напълно ненужно. Затормозява ни, а защо продължаваме да го държим като изискване.

БЕРОНИКА ИМОВА: Законодателно е заложено, за съжаление.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Да, затова казвам с ясното съзнание, че това не е нещо, което може да се промени сега и да помогне да се проведат и приключат по-бързо сегашните конкурси. Но все пак исках да го кажа, защото с колегите го обсъждаме постоянно.

СТЕФАН ПЕТРОВ: То не е само за конкурсите, то е и за избора на административни ръководител – и там може да се наложи извънредно атестиране. Така, че не може така да отхвърляме ангрó неща, които са заложени от законодателя.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Съдия Димитрова, може ли да повторите първото си предложение, тъй като връзката беше слаба.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Първото предложение беше – след като има срокове за провеждане на всяка една конкурсна процедура според броя на кандидатстващите, участващи в конкурса магистрати, за съответния срок, който е предвиден за работа на конкурсната комисия, участващите в нея магистрати да бъде предвидена в съответната институция, в която работят, намаляване на натовареността. Сега не мога да дам конкретно предложение за проценти, но като най-общо.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Намаляване или изваждане от системата за случайно разпределение за определен период. Като трябва и искаме да се свърши нещо бързо – ако трябва да се извадят изобщо от системата за определен период.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Пропуснах да го кажа в предишното си изказване, затова сега уточнявам. Не съм участвала в конкурсна комисия, за съжаление и нямам този опит, затова толкова общо правя предложението.

СИБИЛА СИМЕОНОВА: Извинете, колеги, но нямам камера. Само да внеса едно уточнение, че по чл. 36, ал. 7 от Наредбата по конкурсите е разписано: „За участие в конкурсна комисия се получава възнаграждение, което се определя и изплаща от Пленума на ВСС. Членовете на конкурсната комисия се командироваат до приключване на конкурса, като през това време се освобождават от участие в съдебни заседания и по време на провеждането на конкурса се изключват от разпределение на дела.“

СТЕФАН ПЕТРОВ: Ние тук говорим за ПАК, които трябва да изготвят.

СИБИЛА СИМЕОНОВА: Да, ПАК. Но можем да взаимстваме от тази уредба нещо, за реципираме от уредбата и да прехвърлим. Както е решен въпросът и вече има законодателно решение в тази част.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Да, правилно. Това да се вземе за ПАК.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре, това е разумно.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да го направим като предложение?

СТЕФАН ПЕТРОВ: Да.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Ако сте съгласни, колеги? Да, г-н Дечев.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Може ли да взема думата? Благодаря. Проблемът е, че добре е да се въведе някакъв инструктивен дисциплиниращ срок, но въпросът е, когато той се наруши, какво правим. Колегата Янева действително в нейн текст още за заседанието на 9 март беше обсъждала тези проблеми, че все пак тук има човешки фактор. То, ние хубаво, ще предвидим, че всичко трябва да

приключи като оценка за една ПАК в рамките на 1 или 3 месеца, но ако този срок се наруши, какво правим тогава, какви последствия ще има за тази комисия!?

По принцип, да, ясно е, че очакването е, че след като съдии и прокурори ще оценяват колегите си, те ще бъдат така добри, съвестни и етични, за да направят всичко от себе си да дадат в срока, който е определен в ЗСВ или в Наредбата за конкурси, своята оценка. Обаче практиката показва, от едно време, когато имаше ПАК, че не всички ПАК-ове действаха в срок, за съжаление.

Колегата Янева беше дала два варианта, единият – да се намали възнаграждението, което по принцип се полага на ПАК, ако приемем, че, за да „товарим“ съдии и прокурори в ПАК...

СТЕФАН ПЕТРОВ: На ПАК не се полага възнаграждение.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: ...ние ще дадем допълнително възнаграждение. Ако те не си свършат работата в ПАК, то да се намали или да се отнеме напълно.

Другият вариант е да не им се намалява първоначално предвиденото разпределение на дела, за това, че те не са си изпълнили в срок задачата да дадат тяхната атестационна оценка в тяхната ПАК.

Така, че трябва да се помислят тези неща, защото иначе ще бъде едно добро пожелание.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, нека да се обърнем към колегите, които вече имат опит като членове на конкурсни комисии. Това също ще ни даде един добър поглед да се ориентираме в правилата, които бихме могли да създадем в двете наредби. Всъщност рефлектираме и върху правилата за Наредба № 2 – правилата за атестирането. Струва ми се добра идеята, правилата, които са отнесени за членовете на конкурсните комисии, да бъдат отнесени и към колегите, които се занимават с атестиране – ПАК. Пак – освобождаване от разпределение или намаляване на разпределението, например някакъв процент, с който да се намали разпределението на дела и преписки, за прокурорите, и съответно въвеждане на срокове.

Прав е колегата Дечев, който каза, че действително само етично погледнат въпросът, т. е. ако го отнесем към спазване на Етичния кодекс, се предполага, че всички магистрати са достатъчно високо-морални и етични хора, които нямат чрез своята забава или по лична вина да препятстват упражняването на права на свои колеги.

Може да се помисли много внимателно по отношение на това, да кажем, да обвържем тези забави с някакъв вид – не искам да кажа неблагоприятна последица, но с някакъв вид санкциониране може би в

основанието за получаване на възнаграждение за извършената работа. Т. е. за забавата да се предвиди, че съответния член на комисия или на ПАК няма да получи пълният размер от възнаграждението, което му се полага за положения труд.

Пак е много деликатен този момент. Не бих искала да бъда един от инициаторите на този момент, по-скоро залагам на етичните стандарти, на етичните правила. След като в закона е предвидено намаляване на постъпленията, още повече участието в такива формирования – ПАК-ове и конкурсни комисии, се отразява позитивно в кадровото досие на колегите. Все пак това е едно признание за техните професионални възможности.

Така, че нека да бъдем внимателни с по-строгия поглед върху сročността на тяхната работа. Нека да акцентираме на това, че те ще бъдат с намалено постъпление, ще получат съответно възнаграждение и може би, ако допуснат големи забави, ако ние сложим дисциплиниращи срокове, например да не бъдат избирани в такива конкурсни комисии, защото, според мен, това е въпрос на престиж. Или, например, да не бъде отразявана тяхната ангажираност в кадровите им досиета, т. е. като един позитивен елемент в тяхната кадрова дейност – без имуществени санкции, без санкции във връзка с постъпленията, само тези обстоятелства да не рефлектират върху – така да кажа, върху кадровото досие, което също не е малка санкция. Ако колегите се обединяваме под това – да има някакъв санкционен елемент за забавянето.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Позволете, ако е възможно. Първо, г-жо Имова, бих искала да благодаря, че предният път отговорихте.

Струва ми се, че малко смесваме нещата. ПАК-овете по места в никакъв случай няма да работят повече от седмица по една атестация – това е нещо, което трябва да знаете, дори в условията на пандемия, както е сега.

Както моя колега по кабинет, когато правеше атестация, искам да Ви кажа, че за 10 дни се проучиха материалите, членовете на ПАК бяха обсъдили каквото трябва и просто се финишира този процес. Така, че за тези 10 дни, ако се предвиди срок на работа по атестация на ниво ПАК, максимум, ако, например, го определите на месец, който максимално може да бъде удължен с още 10 дни при очевидно някаква обективна трудност, или 15 дни. Но, по принцип, и в материята, от международното сътрудничество взимам пример, че там се казва: „в срок от 30 дни, при максимално още 30“. Какъв е проблемът да го експираме като правна техника подобно нещо, да кажем в срок от 30 дни, плюс още максимум 30 дни за една атестация. Но това би могло да бъде само в някакъв много тежък случай. Струва ми се, че на районни и окръжни нива няма как толкова дълго да се проточи едно подобно

проучване, както, да кажем за мен, като апелационен съдия, това отнема */време/*, защото и самите актове са много обемни – това беше включване.

Затова, ако ние дадем срок плюс още малко срок, според мен бихме могли да избегнем материална санкция, която наистина е недостойна и трудът не би трябвало да бъде свързан, защото се оценява човека обективно и се влага нравствена оценка и какво ли не още и накрая – понеже е пропуснал 2 дни от срока и няма да вземе възнаграждение. Това, между другото, е сериозен мотив на хората да влизат в подобни структури.

На следващо място, обаче, са конкурсните комисии. Според мен, за тях много добре сте решили да има срокове и те трябва да бъдат дисциплиниращи. Аз имах честта да бъда в комисията, за която г-жа Имова говори и която на този етап все още няма тръгване на нещата. Бях резервен член в тази комисия и видях колко трудно се изготвяха тези атестации, те и към момента още не са готови. Така, че това е голям проблем. Смятам, че не бива да се приравнява едната комисия с другата комисия.

И последна забележка, понеже съм била от хората, чиито странични дейности са били свързани с намаляване на натовареността, искам да Ви кажа, че в момента, в който този процес приключи, след това магистрата става най-натовареният от всички свои колеги – това трябва да го знаете.

Благодаря, че ми дадохте възможност да кажа идеите си.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря, г-жо Лазарова. Други изказвания има ли – напредна времето, колеги.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Това с намаляването на натовареността вече се чу – може би беше от прокурорите, че дава ефект по-късно, а не тогава, когато е необходимо, т. е. намаляването на работата идва в един малко по-късен етап, а не в момента, в който се изготвя, например, атестацията или оценките – поне в по-натоварените съдилища го има. Някой вече го спомена, но не знам дали се обсъди достатъчно детайлно, т. е. доколко това би могло да облекчи реално съдията, който извършва атестация или оценява.

Второто, което е – по въпроса за санкцията, аз не съм участвала в нито една – нито атестационна, нито конкурсна комисия. Може би е редно да се допитат магистратите как виждат нещата, ако се отправят такива предложения.

Третото – от кога ще тече срокът, защото, например, това, което сега каза г-жа Имова за конкурса на окръжно ниво, все още атестациите не са приключили, т. е. може би срокът на конкурсната комисия трябва да бъде много ясно разписан, а именно от приключване на всички атестации и от предаване, разбира се, на всички необходими документи. Защото в момента,

предполагам, тези комисии, които са, например за конкурса за окръжен съд, не биха могли да работят докато не са се запознали още с всички материали, едни от които са атестациите. Може би и по това трябва да се помисли – от кога да тече срокът, бил той дори и само инструктивен, без да има санкции.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Например 1 месец от приключване на всички атестации конкурсната комисия да се произнесе и да направи класирането.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: И от снабдяването с всички необходими документи.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Да, през това време конкурсната комисия може да се снабдява с тях, докато тече атестацията – няма пречки.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да, разбира се. Но, да кажем, може да има конкурс, в който никой не следва да бъде атестиран, тогава пък ще е до получаване на съответните документи, предполагам.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Янева.

Колеги, какво предложение имате за продължаване на обширната тема, която съществува за конкурсите – да направим ли едно допитване по тези ПАК-ове, които вече съществуват, в зависимост от това каква дейност осъществяват и след това да се обвържем с определено решение на Съвета? Или някой, ако има готово предложени, може да го формулира. Да, г-жо Янева?

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Аз съм съгласна да отправим допитване до съдиите, които се занимават с атестиране и провеждане на конкурси по всички точки – например какъв срок им е необходим, защото в един по-натоварен съд съдиите имат по-малко време – не бих го нарекла свободно, но имат по-спешна работа. Отделно, ако могат да стигнат до някакво съгласие, колко време им е необходимо и може би да се осредни, когато получим данните.

Отделно – каква е нагласата сред магистратите, г-жа Имова е права и каза, че не иска предложения за санкцията да изхожда от нас, но нека да се допитаме до самите съдии какво мислят. Защото всеки може да е както член в конкурсна или атестационна комисия или, например, да е – силно казано, заплашен от някаква санкция, ако не изготви в срок атестацията и, разбира се, може да бъде добавено, ако не се дължи на някакви уважителни причини и т. н., но така, както един съдия може да е член в такава комисия, съответно той може и да е участник в конкурс и да чака някой негов колега да се произнесе. Т. е. идеята ми е дали също да не се допитаме и до съдиите – считат ли, че е необходимо да има санкция и ако да – каква.

Ако така или иначе ще се праща допитване, защо да не се допитаме и по този въпрос.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Ако позволите – съгласна съм да има такова допитване и нека да добавим един въпрос – дали членовете на ПАК се нуждаят от специално обучение или някакви стандарти, които да унифицират начина, по който вървят оценките. Защото, ако си спомняте, един от въпросите преди беше този, че никой не им е правил никакво обучение и че те нямат ясни и обективни критерии за тези оценки. Така, че, ако ще използваме възможността да се обърнем към колегите, нека и тези въпроси да поставим – дали биха били по-спокойни, ако имат стандартизирани критерии, по които да работят. Разбира се, че ги има в закона точките, въпросите е какво е съдържанието на тези елементи в закона.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да, благодаря Ви. В този случай, колеги, да се обединим, ако имате такава готовност, да гласуваме решение, в което да се отрази, като предложение до Пленума на ВСС, да се осъществи едно запитване до ПАК, които съществуват вече в съдилищата, от една страна, а може и в прокуратурата – те съществуват по-отдавна.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: И в двете.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да. Като въпросите се поставят за това как виждат работата; какви са предложенията относно свързаните трудности, които се срещат; периодът, който им е необходим за изготвяне на атестация на един магистрат; необходими ли са обучения на колегите, които участват и се избират в ПАК и какво предлагат в случай, че се определи срок и съответно този срок по една или друга причина не бъде спазен, каква да бъде реакцията относно самата комисия, като идеята е конкурсите да бъдат ускорени за по-нормалното и бързо приключване.

И г-н Петров има допълнение.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Във връзка с предложението на ССБ за централизираните конкурси, искам евентуално да предизвикаме дебат във ВСС дали не е възможно тези централизирани конкурси да се провеждат по органи от съдебната власт, по съответните органи. Например, за всички окръжни съдилища, защото са много и като има на едно място забавяне, всички стоят и чакат. Г-н Дечев го предложи и аз също подкрепям това предложение, и това ще бъде истинското революционно решение на въпроса за конкурсите. Иначе от 2007 г. – бях в тогавашния състав на ВСС, ни упрекнаха, че бавно правим конкурсите, а ние тогава ги правихме най-бързо. И всички следващи промени в ЗСВ бяха за ускоряване на конкурсите и все ставаше така, че все по-бавно ставаха.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да, Вие малко ме изпреварихте, но това е добре, че мислим в една посока. Аз щях да направя такова предложение да поискаме

промяна във философията на мисленето – какво значи „централизиран конкурс“? Централизиран са критериите, централизиран е органа, който го провежда, обаче това не означава, че за всички окръжни съдилища или за всички апелативни съдилища той трябва да започне в един и същ момент и да приключи в един и същ момент! Защото има съдилища, в чиито конкурси, съответно, разбира се прокуратури и следствени служби, в които, например, няма жалба за конкурс, няма оспорване на подредбата.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Всички стоят и чакат.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Какъв е смисълът тези съдилища, прокуратури и следствени служби да чакат, например Благоевград и Видин да чакат Силистра да приключи обжалването във ВАС!? Няма никакъв смисъл!

СИБИЛА СИМЕОНОВА: Извинете, че така се включвам – понеже нямам камера.

В подкрепа на Вашето предложение, мисля, че можем да впишем: „Да се заложи, като предметен критерий при анализа на семантиката на думата централизиран конкурс, а не времеви критерий, като изхождаме от равнопоставени условия, единни критерии и единен орган“. А не времево да чакаме всички органи от съответно ниво, за да се проведе конкурса.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Една комисия или едни комисии да бъдат.

СИБИЛА СИМЕОНОВА: Точно така и по този начин най-добре ще се оптимизира работата при провеждане на конкурсите.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да. И само да допълня – не само да се даде възможност по този начин в различните райони да приключва по различно време конкурса, но и да може да започва по различно време.

ОТ УЧАСТНИЦИТЕ: Точно така.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Например, в Окръжна прокуратура - Силистра или Окръжен съд - Силистра, следващите 5 години може да се освободи място, обаче в Разград ще се освободи след 1 година. Прави се за Разград, за Силистра не се прави – това е.

СИБИЛА СИМЕОНОВА: Защо изкуствено се изчаква с години!?

ОТ УЧАСТНИЦИТЕ: Именно! Да! Това е истинското ускоряване.

СИБИЛА СИМЕОНОВА: Или после процедура по обжалване, която в съответния орган не тече!?

ОТ УЧАСТНИЦИТЕ: Да. Да. */единодушно/*

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Въпросът е – може би тук не бях проследила добре мисълта, когато казахте това предложение, идеята е да се правят отделни конкурси за всеки район или за всеки съд.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да, но една и съща комисия.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Разбрах, например конкурсът за окръжен съд, към момента имаме комисия.

СТЕФАН ПЕТРОВ: И тази комисия ще бъде за всички органи поотделно и поотделно се прави класирането.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Правилно. Например, в момента кандидатите от Перник, Силистра и Разград имат готови атестации и спокойно комисията вече да беше направила оценяване и класиране.

СТЕФАН ПЕТРОВ, ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да. Да.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да, това е ОК. Тогава сроковете ще са заложат, с оглед на съответния брой участници. Да – това не е лошо предложение, т. е. при един обявен конкурс комисията да е – да, и аз съм съгласна. Това, като временна мярка, да кажем.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да, то е временна мярка, защото моята организация има цялостно предложение за цялостна програма.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Аз съм съгласна, защото в момента поне наполовина щеше да е приключил конкурса за окръжен съд.

ОТ ЗАЛАТА: Даже и повече.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Янева. Заповядайте, г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, мисля, че, в рамките на действащото законодателство, това предложение не би могло да се осъществи с промени в Наредба № 1, защото чл. 189, ал. 1 сочи на регламент, който предвижда свободните длъжности в съдилища, прокуратури и следствени органи – извън тези за първоначалното и младшите да се обявяват поотделно за всеки орган на съдебната власт, но да се заемат след конкурс за съответното ниво на ОСВ.

Малко объркващо е второто изречение, което казва, че конкурсите за по-горестоящите органи на съдебната власт се обявяват и провеждат преди тези за по-ниските по степен органи. Ако приемем тълкуването, което предлага колегата Дечев, за това да се разбият централизираните конкурси по органи, като се започне от най-високото ниво, и възприемем идеята конкурсите да се провеждат за всеки отделен орган, т. е. за всеки съд, дали няма да си противоречи това тълкуване с буквата на закона. Аз съм съгласна, за тези години, в които се занимавам с конкурсите, виждам колко порочна е тази практика да изчакваме да преминават всички конкурси за всички органи на съдебната власт от определено ниво. Защото става дума за голям обем от работа, голям обем атестации, голям обем проверка на дела, досиета и т. н. След това се изчаква обжалването на конкурсите – по начало се атакува

целия конкурс или няколко позиции за няколко органа на съдебната власт в един конкурс. Така, че действително този подход, който в момента се прилага от Наредба № 1, като че ли е изключително неработещ.

Но, кажете ми, как да преодолеем второто изречение – че конкурсите за по-горестоящите органи се обявяват с решение и се провеждат преди тези за по-ниските по степен нива? Ако е първото изречение, безпрепятствено ще провеждаме конкурсите за всеки съд, когато се оваканти място. Но тук трябва да помислим, иначе е много лесно да променим Наредбата, като ... */лоша връзка/* ... конкурсите.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Може да е по следния начин промяната – започва се от Върховния съд, разбира се. Като приключи с Върховен съд, след това не се прави за всичките 5 апелативни съдилища по едно и също време. Или – може да започне по едно и също време, но приключва за всеки отделен апелативен район по различно време!

СТЕФАН ПЕТРОВ: Но за всеки поотделно – да.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Защото, например за софийски апелативен район има 50 жалби, докато във варненски апелативен район няма нито една жалба – няма смисъл Варна да чака София! Съответно, като приключи във Варна по-рано, за ОС - Варна или ОС - Силистра и другите в района започва по-рано, защото във АС - Варна конкурсът е приключил по-рано. Няма смисъл Варна или Пловдив да чакат София.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Така – конкурсът започва с най-високото ниво, той ще бъде централизиран, няма как, защото има един върховен съд. След което всички останали органи на съдебната власт провеждат локални конкурси, в случай, че има оваканти места. Добре.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Да, точно така.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Не беше редакцията, ако си позволя. Мисля, че спокойно може да има още едно изречение в рамките на този текст, което изречение да пояснява логиката на предложението. То би могло да бъде нещо от рода: „конкурсите за равните по степен съдилища се провеждат поотделно, с оглед необходимостта на съответното съдилище“. Т. е. да има още едно изречение, което да урегулира проблемите на конкурсите, които са в равните по степен съдилища. Защото имате горестоящите и по-ниските по степен, но в рамките на едно ниво би могло да се допълни нещо в този смисъл.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Да.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Извинявайте, мога ли – има изречение последно, разбира се Вие сте по-добре запозната, но има изречение последно на чл. 189,

ал. 1, което казва, че в случай, че конкурсите за по-горестоящите органи не приключат в срок от 3 месеца, как се прилага – малко глупав въпрос, но мисълта ми е, че в случай, че по-горният конкурс не е приключил, то не е проблем да се обяви за по-долната инстанция, а Вие имате – да, да, сетих се.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Янева, това и сега се прави. И сега така се обявяват – един след друг конкурсите, но те са за всички от съответното ниво. Да. Целта е да се обяви там, където има нужда.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да, да, знам, да, общо. Да – това го разбрах. Но, според мен, идеята на съдията Дечев не е локални конкурси с локални комисии.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Една комисия е.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: А започва като единен конкурс, както към момента, но приключва поетапно. Поне аз така го разбрах – по съдебни райони.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Колеги, за мен важното е централизираността да се запази в това, че имаме единни критерии за цялата страна, които се прилагат от единен орган. Това е най-важното – да се запази като философия за централизация!

Иначе има два подварианта – може да започва за всяко инстанционно ниво по едно и също време, но да приключва по различно време – обясних преди малко защо. Другият вариант е за всичките нива под върховното да се даде възможност и началото да започва по различно време. Например – в ОС - Пловдив правят конкурс тази година, защото им са се освободили места, докато във Варна просто не правят конкурс, защото не са се освободили места и текат по различно време.

Това са двете възможности – едната да се започва на инстанционно ниво по едно и също време централизирано, но да приключва по различно време. А другата възможност е – да започва по различно време в различните апелативни и различните окръжни райони и да приключва съответно по различно време.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря Ви, колега.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, ще трябва да напусна заседанието, за да се включа в другата комисия. Благодаря Ви, дебатът беше много интересен. Надявам се, че ще формулирате нашите решения, аз обещавам да съдействам.

Лека работа, бъдете здрави.

ОТ УЧАСТНИЦИТЕ: Лека работа.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Лека работа.

/Вероника Имова напуска заседанието./

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Колеги, стигнахме до решението, колега Янева, искате ли да се включите.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Не. До момента казах, каквото имах, предполагам, че Вие ще формулирате диспозитива на решението.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да. Попитах Ви, защото на монитора се даде сигнал, че искате да се включите.

Обединяваме се до това, да вземем решение за провеждане на допитване до ПАК в съда и в прокуратурата относно казаните въпроси преди малко от мен, като включим и запитването за това какво е мнението за централизираните конкурси и как да се облекчи тази възможност в насока всеки конкурс на съответните нива да приключи в периода, в който е приключил той.

Ако някой има идея за по-добро формулиране на последното, моля да даде предложение.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: По последното – за това какво се разбира под „централизиран конкурс“, според мен, диспозитивът на решението, което трябва да вземем днес, трябва да е насочен не към ПАК, а към ВСС и да е звучи в такъв смисъл: „Съветът за партньорство към ВСС предлага на ВСС да приеме, че под „централизиран конкурс“ се разбира не това той да започва и да завършва по едно и също време за всички инстанционни нива в съдебната система, след върховното ниво, а че смисълът е критериите да бъдат централизирани и органът, който провежда конкурса, да е един и същ централизиран, но самият конкурс за различните инстанционни нива, след върховното ниво, да може да започва и да приключва по различно време, като не е необходимо...

СТЕФАН ПЕТРОВ: ...за всеки орган от съдебната власт.“

ОТ УЧАСТНИЦИТЕ: Да.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Добре. Разбирам, че трябва да оформим две решения по темата за конкурсите за повишаване и преместване на магистрати – предложения за промени в Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт.

Моля да пристъпим към гласуване на Решение № 1 – след проведено обсъждане, Съветът за партньорство към ВСС предлага на Пленума на ВСС да се осъществи запитване до помощните атестационни комисии (ПАК) в съдилищата и постоянните атестационни комисии (ПАК) в прокуратурите, като въпросите се поставят за това дали за участие в подобна комисия да се получава възнаграждение, което се определя и изплаща от Пленума на ВСС,

като членовете на комисията се командироваат до приключване на конкурса, през това време се освобождават от участие в съдебни заседания и по време на провеждането на конкурса се изключват от разпределение на дела/преписки; какви са предложенията относно свързаните трудности, които се срещат; периодът, който им е необходим за изготвяне на атестация на един магистрат; необходими ли са обучения на колегите, които участват и се избират в ПАК и какво предлагат в случай, че се определи срок и съответно този срок по една или друга причина не бъде спазен, каква да бъде реакцията относно самата комисия, като идеята е конкурсите да бъдат ускорени за по-нормалното и бързо приключване.

Гласуване: За - 10, против - няма, въздържали се - няма.
Приема се.

Моля да пристъпим към гласуване на Решение № 2 – след представени предложения, Съветът за партньорство към ВСС предлага на Пленума на ВСС при анализа на семантиката на думата „централизиран конкурс“, да се заложи предметен критерий, а не времеви, изхождайки от еднакви нормативно установени условия, равни възможности за участниците и единен орган, който провежда конкурса. Конкурсът за различните инстанционни нива, под върховното ниво, да може да започва и да приключва по различно време за отделния орган от съдебната власт. Конкурсите за равните по степен съдилища и прокуратури се провеждат поотделно, с оглед необходимостта на съответния орган на съдебната власт.

Гласуване: За - 10, против - няма, въздържали се - няма.
Приема се.

Уважаеми колеги, благодаря Ви за активността, за присъствието и за това, че свършихме ползотворна работа по тази точка. Смятам, че към т. 2 няма как да пристъпваме, защото – в момента тук ми докладват, че Росица Велкова отсъства. Затова да приемем разискването както по т. 1 да остане за следващото заседание, така и по т. 2 – възнаграждения на магистратите, като датата ще определим сега – моля да гласуваме.

Гласуване: За - 10, против - няма, въздържали се - няма.
Приема се.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Възможно ли е само да допълня Вашето предложение за това, че очевидно отлагаме дебата за възнагражденията на магистратите. Ще се надявам към следващата дата вече да разполагаме с данните от дирекция МДП, които ще проучат и ще ни представят евентуално по този елемент или то е било само за конкурсите. Но, ако това проучване касае само конкурсите, тогава моля, ако е възможно, в тези части да ни

преведете докладът за сравнението между държавите, защото той е актуален към 2018 г. и там има много ясни критерии за формирането на възнагражденията и техните изходни, минимални и максимални граници.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Благодаря Ви, съдия Лазарова.

Ще уточня, че на предходното заседание сме сезирали дирекция МДП само по въпросът за конкурсите и кариерното развитие на магистратите, за възнагражденията и пенсиите – не сме.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Бих искал да кажа по т. 2 – във ВСС беше създадена работна група относно възнагражденията. Няма как да обсъждаме тези въпроси без да има представители, които да ни запознаят с това, което са осъществили по въпроса.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Разбирам, колега Петров, но то беше включено в днешния дневен ред.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Да, да. Но така и така отлагаме, нека да има представители на тази работна група – това е предложението ми.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Така – да.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да. Точките, които ще включим за следващия дневен ред, предлагам да бъдат продължаване на дискусиата за конкурсите на магистрати – т. 1 и т. 2 – остава възнагражденията и пенсиите на магистратите, като направим предложение с покана за участие на представител на работната група към ВСС.

Също така да осигурим превод на доклада, за който ни информира съдия Лазарова, ако е възможно в електронен вариант и да се уведомят членовете на Съвета за партньорство към ВСС. За последният въпрос отново ще се обърнем за съдействие към дирекция МДП.

Колеги, уточнихме дневния ред и материалите за следващото заседание. Остава да уточним датата, началото е от 14:00 ч., практиката е да бъде в ден понеделник – така е заложено в Наредбата. Моля да кажете кои са свободните Ви дати, предлагам да бъде през м. декември. Или е натоварен месец? М. януари?

СТЕФАН ПЕТРОВ: И натоварен, и – като гледам 21 декември, много хора ще отсъстват. Направо да е през м. януари.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ, АНЕЛИЯ ЯНЕВА: 20 януари?

ИЛИЯНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Извинявайте 20 януари е ден сряда.

ОТ УЧАСТНИЦИТЕ: Тогава 18 януари?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Тогава имам въззивно заседание, не се знае кога ще приключи. Ако Ви е възможно 25 януари.

ВСИЧКИ: Добре, 25 януари.

ПРЕДС. ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Следващото заседание ще се проведе на 25 януари 2021 г. от 14:00 ч., темите остават същите.

Има ли нещо друго, което да уточним на днешното заседание? Не виждам да има въпроси и мнения.

Благодаря Ви още веднъж. Желая Ви весели празници и всички да сме здрави.

Закривам заседанието.

Заседанието на Съвета за партньорство към ВСС приключи в 16:17 ч.

**СЪПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СЪВЕТА ЗА ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВСС:**

/п/

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА

Протоколирал: /п/

Валентина Тесовска

технически сътрудник